

عنوان مقاله:

بررسی توحید نظری با تاکید بر اسماء و صفات الهی در آیات پایانی سوره حشر

محل انتشار:

هفتمین همایش بین المللی مطالعات دینی، علوم انسانی و اخلاق زیستی در جهان اسلام (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

سعید پرستش

سید حمید حسنی

خلاصه مقاله:

به تحقیق؛ قرآن کریم عوامل صعود انسان را تا القای حق روشن کرده است و با بیان اسماء الهی عقول انسان را به حیات و علم و دانایی و قدرت و توانایی پروردگار جلب می کند. گرچه هر انسانی به اندازه معرفت خود غور در آن می شود. اسماء و صفات الهی در آخر آیات بیانگر یک حقیقت و اعلام و تذکر برای آگاهی، به صورت بسیط و مرکب بیان گردیده است. همچنین تبیین اسماء و صفات الهی باعث شناخت جمال و جلال الهی می شود و کسب معرفت از حقایق اسماء آثار تربیتی در اعتقادات و اخلاقیات فردی و اجتماعی دارد و باعث می شود متخلق به این اسماء شده و به والاترین مقصود آفرینش دست یابد و به قرب الهی برسد. بنابراین این پژوهش درصدد است تا به روش توصیفی-تحلیلی به بررسی و تبیین توحید نظری با تاکید بر اسماء و صفات الهی در آیات پایانی سوره حشر بپردازد. این بررسی بیانگر آن است که؛ علم به اسماء و صفات الهی شریف ترین علوم شرعیه است و اوصافی الهی در آیات از یکسو با محتوای آیات و از سوی دیگر با الفاظ و کلمات و آهنگ آیات تناسب دارد به گونه ای که بهترین واژه ها از جهت تناسب و سنخیت گزینش شده و بکار رفته است که این خود از اعجاز قرآن به شمار میرود. و همچنین هرکس خداوند تعالی را با اوهام و خیال عبادت کند، به او کفر ورزیده است. بنابراین تبیین اسمای الهی باعث جدا کردن از نام های دیگر و آنچه اوهام درک می کنند، می شود

کلمات کلیدی:

قرآن کریم، سوره حشر، اسماء و صفات الهی، توحید

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1712883>

